

BRIDGE

Úrslitini frá FM-kappingun-
um fyrri lið:

Ur meistarabólkinum

nr.	stígg
1 Havnar Bridgefelag	78
2 Bridgedeild Kaggans	61
3 Vágs Bridgefelag	59
4 Nýggja Bridgefelagið	16
nr.	stígg
1 Klakksvíkar Bridgef.	84
2 Vestmanna	68
3 Tvøroyrar	40
4 Vága	40

i hættu: E-V
gevari: E

SP 2
HJ F-9-8-4-3
RÚ E-10-7-5-2
KL 6-5

SP F-6-5
JH 6
RÚ F-9-8-6
KL E-10-8-4-3

N
V E
S

SP E-10-9-4
HJ E-K-Dr-7
RÚ —
KL F-Dr-9-7-2

SP K-Dr-8-7
HJ 10-5-2
RÚ K-Dr-4-3
KL K

I opna rúminum meldaðu Niels og Eyðun eftir Presición:

N	E	S	V
2 UT	—	2 rút	—
5 kl	—	4 kl	—

útspæl: sp 2 til F - K og E.
Eyðun spælir nú kl F, ið hann
letur fara. Reimar fær soleiðis
fyri kongin, tekur fyrri sp Dr
og spælir lítlan spaðara aftur

til trumf hjá A.G. — ein
down.

I afturlatna rúminum eftir
Acol:

N	E	S	V
J.SV.J.	Helgi	Børge	Eyðun
2 kl	2 rút	1 kl	1 rút
3 kl	—	2 hj	—
3 UT	—	3 sp	—
—	—	5 kl	—

Fyrsta stíkk eins og i
opna rúminum, men i øðrum
stíkk spælir Børge kl F, og
tá kongurin ikki visir seg frá
V, leggur hann essíð á og
vinnur soleiðis 12 stíkk.

Uttan at koma nærri teori-
ini, skal bert viðmerkjast, at
tá suður hevur fingið fyrri sp
E, hevur hann i mesta lagi 2
taparar, ein i spaðara og ein i

kleyvara, men tá bert 5 kl er
meldað, eigur spælarin nett-
upp at sikra seg ímóti ak-
tuella dominum (har eystur
sleppur at geva makkarinum
stíkk fyrri ein lítlan trumf) við
at taka fyrri essíð straks.
Fellur kongurin ikki undir
essíð, er eingin skaði hend-
ur, suður fær altíð tey 11
stíkkini, hann hevur meldað.

SP 8-7-5
HJ K-5
RÚ E-6-5-4
KL K-F-10-4

SP 6-4-2
HJ DR-8-8-7-2
RÚ F-9
KL DR-8-5

N
V E
S

SP E-K-DR
HJ E-3
RÚ K-8-7
KL E-9-7-6-2

SP F-10-9-3
HJ F-10-6-4
RÚ Dr-10-3-2
KL 3

Suður spælir 6 UT, og út-
spælið er hj 7. Hvat spælir tú
i øðrum stíkki?

Man ikki verða rættast at
spæla lítlan rútara frá báðum
hondum og síðani taka fyrri
rútar E og K. Situr rútarin
3 - 3, er ikki meiri at hugsa

um, situr hann verri, er altíð
knípingin i spaðara at taka
til.

Spælið er úr dystinum
Havnar BF.—Vágs Bf., og
spælarin spældi bert uppá
spaðar frúgv i pláss.

— * —

Skúlatannarøktin eitt tilboð til børnini ikki til tannlæknarnar

A býráðsfundi týsdagin hin 22.
juni 1976 var til viðgerðar mál
viðvíkjandi setan av 4. skúla-
tannlækna.

Inn er komin ein umsókn frá
Hans Olaf Hansen úr Havn, og
varð málið viðgjort á mentunar-
málanevndarfundi hin 9. juni
1976.

Av tí at starvið er tænnastu-
mannastarv, varð samtykt at
mæla býráðnum til at seta hann
i starvið.

Málið eigur formelt fyrst at
leggjast fyrri figgjarnevndina,
har ein minniluti, Petur Christi-
ansen og Eliesar Arge, mælir
býráðnum til at fylgja býráðs-
samtyktini frá 25 mars 1976 og
seta Hans Olaf Hansen i lýsta
leysa starvið.

Ein annar minniluti, Finnur
Johansen, mælir býráðnum til at
samtykkja, at málið um setan av
4. skúlatannlækna verður útsett
i hvussu so er hetta figgjarráðið.
Undir viðgerðini av málinum

viðvíkjandi setan av einum 4.
skúlatannlækna visti eg á
minniluta tilráðing mína, har eg
mælti býráðnum til at sam-
tykkja á útseta málið.

Sum grund fyrri tilráðing míni
um at útseta hetta mál, gav eg
m.a. tað, at fyrri ikki at økja um
skattatrygðið skuldi býráðið
minka um figgjarætlanina við
tílsamans 3,1 milj. kr., og á
figgjarætlanini var einki avsett
til henda 4. tannlækna, sum
hevði títt eina meirútreiðslu fyrri
kommununa uppá meiri enn 200
tús. kr., ella líka so nógv sum 6
arbeiðsmenn skulu hava i løn.
Høvuðsgrundina til tilráðing mí-
na segði eg vera, at henda deild
ikki fungerar, sum hon eigur, og
at tað tí er neyðugt, at annað lag
kemur á, áðrenn fleiri tannlæk-
nar verða settir.

»Skúlatannarøktin er eitt til-
boð til børnini, ikki til tan-
nlæknarnar,« segði eg. Foreldur
fara ofta til privattannlæknar

við sínum skúlaskeyldigu børnu...
og gjalda sjálvi fyrri viðgerðina.
Hetta átti ikki at verið neyðugt,
ti tey hava galdið fyrri hetta við
skattinum, segði eg, og eg
ákærði teir privatu tannlækna-
nar fyrri, allarhelst óbevisst, at
dekkja útyvir eitt system, sum
als ikki fungeraði.

Um nakar hevur gitt, at hetta
er ein ákæra á skúlatannarøk-
tina, má hann ikki ivast i, at
hann hevur gitt rætt, ikki ein
kritikkur av teimum fakligu
kvalifikatiónunum, men ein krit-
ikkur av teimum organisatoris-
ku evnum.

Vónandi havi eg við hesum
greitt fólki eitt sindur frá støðu
míni i hesum máli, og at tey,
sum undrast á skúlatannarøk-
tina i Tórshavn, vónandi duga at
sigga, at alt so langt frá er i
finasta lagi.

Tórshavn á jóansøku 1976

Finnur Johansen

Dagblaðið og keypsamtøkur

Blaðstjórni á Dagblaðnum er
ofta i oddagreinum úti eftir
keypsamtøkum, og i síðstu viku
græt hann krokudillutár yvir
krambúðirnar, ið nú eru við at
fara i søguna. Frú Heinesen úr
Klaksvík hevur greiðliga gjørt
vart við, hvørjar funktiónir hes-
ar krambúðir hava havt, og skal
undirritaði bert leggja tað aftur-
at, at soleiðis, sum tær fara i
gróvina, soleiðis fer eisini tann
politikkur, ið Dagblaðsbláð-
stjórni representerar, skjótt sa-
ma vegg. Henda politikur hava vit
tíverri ein leivdir av — i
ekstremum formi — i okkara

verðinsparti (i Spaniu), og vit
hovdu ein ræðuligan karikatur
av honum i árunum 1933-45, tá
ið andaligu forfedrar Dagblaðs-
blaðstjórans valdaðu i Mið-
europa; skamm at hesin sami
ikkur berkaði knöttin og harra-
fólkið við sínari tilveru tá;
trælabinan av »undirmenniskj-
um« og fulla útnyttan av teirra
arbeiðsmegi til gagns fyrri har-
arnar, tað hovdu verið dagar hjá
honum at liva i!!!

Enn letur menniskjan seg
útnyttta, og enn hevur Dagblaðs-
blaðstjórni nokur aftan fyrri seg i
sínnum makabru hugsjónum, at

fjöldin er skapað til at tæna
teimum fáu — men skriftin á
vegginum er sjónlig — tykkara
privat-kapitalistiska-egoistiska
virksemi, ið er ein leivd frá
myrku miðöld, verður skjótt ein
søgulig ræðumynd bert, eins og
inkvisitið, heksabál o.a. úr hesi
somu tíð. Lefran og spæli-
mannsfjas i diskotekklubbunum
úti á bygd og play-boy ferðir
uttanlands kunnu Guð havi lov
ikkur reingja henda veruleika.

kaskett-so

Hava skrivað leikin og framføra hann sjálvi

Tað er heilt fint, at fólk i
Sjónleikarhúsinum nú fara undir
at náa sær samband við fólk. At
tey fara at sleppa øllum ti
hátiðarliga upp á fjall og koma
niður á gólvið og gera revyir,
kabarettir, osv. At okkara av-
gjort besti sjónleikari, Eyðun,
kemst at koma sær — við
ungum friskum fólki — á pallin
og seta prikkinn yvir ið sum
tann góði sjónleikari, hann er.

Vit eru nógv, sum eru so
troystt av hesum hátiðarliga
»Frænir eitur ormurin«-stílin-
um, tí tungliga, fyrakantaða,
mytiska, sum sokir aftur i
søguna fyrri at bjarga nútíðini,

vit vilja jú hava nútíðina tikna
upp til tjak, vit vilja hava
nútiðarlist at viðgera nútíðina.
Revy'ir kabarettir eru so nógv
meiri tíðarhóskandi enn alt hetta
kultur-prostitueraða Heinesen-
ska. Tað hongur okkum so langt
út úr eygunum. Kom niður á
jorðina, burt frá teim ð-aðu
fyrakantunum i hugsunnarhátt
bjargið teirri feroysku hópsáluni
frá andaliga deyðanum:

min hverdag fær nerver på
og bjarga fólkinum undan hesi
hóp-psykosuni, sum feroyska
fólkið livir i. pinadoyð, orsaka at
eg sigi soleiðis, men vit eru olli
við at gerast svøk, so pirrandi

sinnissjúk, at ein er noyddur at
biðja um náði — Eyðun: skriva
ein sjónleik um tað!!!

Vælsignaðir sjónleikarar, min
gerandisdagur ger meg so nerva-
veika, at tað hevði verið rætt at
gjort eina kabarett um tað. Kom
og ger ein leik um meg. Tit
skriva i Sosialinum: at tit skriva
um »viðurskiftini i dag millum
kvinnu og mann, barnaup-
aling osv.....«, so roynið at liva
upp til tað endamálið.

Vit liva i dag undir eini
religiosari hópsinnissjúku, sum
ongin vil siggja i eyguni. Ger ein
sjónleik um tað!

Havnamaður